

1. Η ΔΙΕΘΝΟΠΟΛΙΤΙΚΗ ΓΚΡΙΝΙΑ

Μέσο: ΤΑ ΝΕΑ

Ημ. Έκδοσης: . . . 22/02/2023 Ημ. Αποδελτίωσης: . . . 22/02/2023

Σελίδα: 1

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΚΟΥΡΚΟΥΛΑΣ
για τα ελληνoturκικά **Σ. 15**

Η διεθνοπολιτική γκρίνια

Οι εξαιρετικά θετικές για τη χώρα μας δηλώσεις του κ. Μπλίνκεν δεν φαίνεται να ικανοποίησαν ορισμένους εγχώριους αναλυτές οι οποίοι επιμένουν να αμφισβητούν τη στρατηγική επιλογή της χώρας μας να ευθυγραμμισθεί χωρίς περιστροφές και αναστολές με τη δημοκρατική Δύση στην ηθική, πολιτική και στρατιωτική στήριξη της Ουκρανίας, του θύματος της ρωσικής εισβολής. Θεωρούν ότι η ευθυγράμμιση της χώρας μας με την πολιτική της Ουάσιγκτον και της Ευρωπαϊκής Ένωσης δεν έχει αποφέρει κάτι θετικό. Οι ΗΠΑ, ισχυρίζονται, συνεχίζουν να κρατούν «ίσες αποστάσεις» ανάμεσα σε Ελλάδα και Τουρκία το οποίο κατά την άποψή τους σημαίνει πιέσεις για μονομερείς παραχωρήσεις προς την Τουρκία.

Η πραγματικότητα είναι ευτυχώς εντελώς διαφορετική. Οι ελληνοαμερικανικές σχέσεις έχουν γνωρίσει θεαματική πρόοδο όχι μόνο σε επίπεδο διακρούσεων αλλά και έργων. Αλεξανδρούπολη, Λάρισα, κοινές ασκήσεις, F-16, F-35, ενθάρρυνση επενδύσεων είναι μερικές λέξεις-κλειδιά που θα έπρεπε να πείθουν κάθε καλόπιστο ότι η πολιτική «ίσων αποστάσεων» που ίσχυε επί δεκαετίες έχει, τουλάχιστον προς το παρόν, εγκαταλειφθεί.

ΓΝΩΜΗ

ΤΟΥ ΔΗΜΗΤΡΗ
ΚΟΥΡΚΟΥΛΙΑ

Η θεματική βελτίωση των σχέσεών μας με την Ουάσιγκτον οφείλεται βεβαίως σε πολλούς παράγοντες και όχι μόνο στην ξεκάθαρη υποστήριξη που από την πρώτη στιγμή παρείχε η Ελλάδα στην Ουκρανία. Η ανάκτηση της δημοσιονομικής μας αξιοπιστίας, η θετική συμβολή μας στη σταθεροποίηση των Βαλκανίων, η πολιτική μας στην Ανατολική Μεσόγειο, η στρατηγική μας σχέση με Αίγυπτο και Ισραήλ και ο αναβαθμισμένος ρόλος του ελληνοαμερικανικού λόμπι συνέβαλαν αποφασιστικά στο σημερινό εξαιρετικό επίπεδο των ελληνοαμερικανικών σχέσεων.

Δεν θα πρέπει να παραγνωρίζεται το γεγονός ότι η απόφαση της Αθήνας για στήριξη της ηρωικής αντίστασης του ουκρανικού λαού δεν γίνεται απλώς και μόνο με την ελπίδα κάποιων υπερατλαντικών ανταλλαγμάτων. Η στήριξη αυτή σκοπεύει στην εμπέδωση του σεβασμού στο διεθνές δίκαιο και στην τιμωρία όσων θέλουν να επιβάλουν τη χρήση βίας στις διακρατικές σχέσεις, και μάλιστα σε ευρωπαϊκό έδαφος. Η χώρα μας θα ήταν ανακόλουθη αν προσπαθούσε να εκμεταλλευτεί την ουκρανική τραγωδία για να κάνει ανατολίτικα παζάρια με τους συμμάχους και τους εταίρους μας τη στιγμή που επιζητεί τη δική τους συνδρομή και αλληλεγγύη σε ενδεχόμενη μελλοντική απειλή της εδαφικής της ακεραιότητας.

Τα τελευταία χρόνια η τουρκική ηγεσία είχε ξεπεράσει τα όρια που πρέπει να διέπουν τις σχέσεις συμμάχων. Η προκλητικότητα κατευθυνόταν συχνά έναντι της Ελλάδας αλλά και έναντι άλλων συμμάχων. Είναι εύλογο λοιπόν το ερώτημα γιατί οι ΗΠΑ δεν αντιδρούν πιο δυναμικά και ανέχονται τέτοιες συμπεριφορές; Γιατί ο Μπλίνκεν δεν ήταν πιο ξεκάθαρος στις συζητήσεις του με τον τούρκο ομόλογό του καταδικάζοντας αυτές τις συμπεριφορές;

Εύλογα ερωτήματα που απαιτούν σύνθετες απαντήσεις. Οι διεθνείς σχέσεις και η διπλωματία δεν διέπονται από τους ίδιους κανόνες που ισχύουν στις διαπροσωπικές σχέσεις. Η μηχανική μεταφορά των κανόνων που καθορίζουν τις κοινωνικές ή οικογενειακές μας συμπεριφορές στο διπλωματικό - διακρατικό επίπεδο θα οδηγούσε σε προβληματικά αποτελέσματα.

Η αμερικανική και η ευρωπαϊκή πολιτική θα συνεχίσει να καθορίζεται από την επιδίωξη επαναφοράς της Τουρκίας στο δυτικό στρατόπεδο. Οι προσπάθειες αυτές εξυπηρετούν, κάτω από ορισμένες προϋποθέσεις, και τα δικά μας ελληνικά συμφέροντα. Δεν θέλουμε μια Τουρκία εχθρό της Δύσης και την Ελλάδα προκεχωρημένο φυλάκιο. Η σχέση της Ελλάδας με την Τουρκία είναι υποσύνολο των σχέσεων της Τουρκίας με τη Δύση. Η πορεία των ελληνοτουρκικών θα εξαρτηθεί σε μεγάλο βαθμό από την πορεία των σχέσεων της Τουρκίας με τις ΗΠΑ και την ΕΕ.